

Naar schatten graven in het boek Deuteronomium

Mozes heeft het boek Deuteronomium handmatig geschreven. Hij was aan het hof van Farao in woord en geschrift onderwezen.

Toen het volk Israël een koning kreeg, werd van dat eerste exemplaar weer handmatig een kopie gemaakt en aan de koning overhandigd.

De betekenis van het woord Deuteronomium komt van de woorden: *deuteros nomos* en dat betekent letterlijk: tweede wet en daarmee wordt bedoelt: een afschrift van de wet.

Die woorden staan in Deut. 17:18 waar het gaat om voorschriften voor de koning. Daar staat over de koning:

- *Verder moet het zó zijn, als hij op de troon van zijn koninkrijk zit, dat hij voor zichzelf op een boekrol een afschrift van deze wet schrijft.* (een deuteros nomos).

De kern van het boek Deuteronomium staat in Deut. 6:5 dat door onze Heiland geciteerd wordt als een wetgeleerde Hem vraagt, wat hij moet doen om het eeuwige leven te beërven.

4 Luister, Israël! De HEERE, onze God, de HEERE is één!

In latere tijden werd het voor de Joden verplicht in de morgen en de avond de teksten 4 t/m 9 als een belijdenis uit te spreken.

- Deze belijdenis werd naar het begin woord: *Luister* kortweg *Sjema* genoemd.

In heel deze Sjema gaat het om:

- Het liefhebben van God.
- De gehoorzaamheid aan Hem
- En het voortdurend denken aan Hem.

Eerst het begin van de Sjema:
4 Luister, Israël! De HEERE, onze God, de HEERE is één!

Rondom de Israëlieten woonden volken met andere goden; voor

Israël gaat het erom dat de Heere hun God is.

Voor hen is Hij één, dat wil zeggen: nimmer mogen zij naast Hem andere goden plaatsen en die aanbidden: *De Heere is één.*

Voor ons wil het zeggen: Heere, U bent mijn enige God en naast U wil ik geen enkele andere afgod hebben.

De laatste woorden uit de eerste brief van Johannes luiden: Lieve kinderen, wees op uw hoede voor de afgoden. (1 Joh. 5:21).

In Col. 3:5/6 staat over afgoderij:

5 Dood dan uw leden die op de aarde zijn: ontucht, onreinheid, hartstocht, kwade begeerte, en de hebzucht, die afgoderij is.

6 Door deze dingen komt de toorn van God over de ongehoorzamen.

We gaan verder met Deut. 6:5 waar staat:

5 Daarom zult u de HEERE, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw kracht.

Geheel uw hart, ziel en kracht. Dit is de hele mens. Die liefde moet ongedeeld zijn, vandaar de woorden: geheel.

Ook in het Oude Testament kende men de liefde tot God als het grote gebod. We gaan verder met Deut. 6:6

6 Deze woorden, die ik u heden gebied, moeten in uw hart zijn.

De woorden van God moeten in ons hart megedragen worden, zodat ze één met ons worden en wij ze niet vergeten.

7 U moet ze uw kinderen inprenten en erover spreken, als u in uw huis zit en als u over de weg gaat, als u neerligt en als u opstaat.

Altijd en overal zal het Woord van God de centrale plaats innemen.

We zullen het woord memoriseren en op een leuke en interessante wijze het op onze kinderen en kleinkinderen overbrengen, b.v. met leuke en opbouwende liedjes, zoals "bewaar je oog, bewaar je mond, voor wat je spreekt enz."

Wanneer wij onderweg zijn kan het vaak heel interessant zijn om over het Woord te spreken zoals bij de Emmaüsgangers. Zij verhalen in Lucas 24:32:

32 En zij zeiden tegen elkaar: Was ons hart niet brandend in ons, toen Hij onderweg tot ons sprak en voor ons de Schriften opende?

We gaan verder met schatgraven in het boek Deuteronomium en lezen Deut. 27:11 t/m 16 waar staat:

11 En Mozes gebood het volk op die dag:

12 Wanneer u de Jordaan overgestoken bent, moeten de volgende stammen op de berg Gerizim gaan staan om het volk te

zegenen: Simeon, Levi, Juda, Issaschar, Jozef en Benjamin.

13 En de volgende stammen moeten op de berg Ebal gaan staan voor de vervloeking: Ruben, Gad, Aser, Zebulon, Dan en Naftali.

14 De Levieten moeten het woord nemen en tegen alle mannen van Israëel zeggen met luide stem:

15 Vervloekt is de man die een gesneden of gegoten beeld maakt, een gruwel voor de HEERE, het werk van de handen van een vakman, en dat op een verborgen plaats neerzet! En heel het volk moet antwoorden en zeggen: Amen.

Voordat de Israëlieten het land Kanaän binnentrokken, gaf Mozes het volk Israëel de opdracht om deze plechtige bijeenkomst te houden.

Op twee tegenover elkaar liggende bergen, namelijk de berg Ebal in het noorden (ruim 900 meter hoog) en de berg Gerizim in het Zuiden (ruim 800 meter

hoog) moesten zij grote zuilachtige stenen oprichten, en daarop kalk strijken (27:4), waarop dan de woorden van de wet geschreven werden.

Op de helling van de berg Ebal zat de ene helft van het volk Israël en op de helling van de berg Gerizim zat de andere helft van het volk Israël. In het dal stonden dan de stenen zuilen met de geboden van God.

Met deze Woorden duidelijk zichtbaar voor zich, moest de ene helft van de stammen eerst een zegen uitroepen over alle Israëlieten die gehoorzaam waren.

Daarna moest de andere helft een vloek uitroepen over allen die ongehoorzaam zouden zijn aan de woorden Gods.

En het volk zou dan "Amen" zeggen, zowel als er een zegen werd uitgesproken alsook een vloek. Dus van beide berghellingen klonk telkens het plechtige "Amen" van het gehele volk.

- Er zou komen een zegen op gehoorzaamheid.

- En er zou komen een vloek op ongehoorzaamheid.

En tussen die twee was geen middenweg.

We gaan verder met Deut. 6:16
16 Vervloekt is wie zijn vader of zijn moeder veracht! En heel het volk moet zeggen: Amen.

Men kwam onder een vloek als men zijn vader of moeder veracht. De tien geboden worden duidelijk genoemd in Exodus 20.

Tot slot nog een woord uit Deut. 21:23 waar staat:

23 Een gehangene is namelijk door God vervloekt.

Jezus heeft ons verlost van de vloek der wet door voor ons een vloek te worden. En dat wordt genoemd in Galaten 3:

13 Christus heeft ons vrijgekocht van de vloek van de wet door voor ons een vloek te worden, want er staat geschreven:

Vervloekt is ieder die aan een hout hangt.¹

14 Opdat de zegen van Abraham in Christus Jezus tot de heidenen zou komen, en opdat wij de belofte van de Geest zouden ontvangen door het geloof.

¹ Deut. 21:23